

Vypraveno

dne 7. 9. 2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7. 9. 2016
podpis: .....

MVCRP014VIEP

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0881r

V Praze dne - 5 -09- 2016

Č. j.: MV-95655-5/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podala zákonná zástupkyně _____, nar. _____, Quang Binh - Vietnam, (dále také „zákonná zástupkyně“), za nezletilou dceru _____, nar. _____, Litoměřice – Česká republika, (dále také „nezletilá dcera“ nebo „nezletilá“), obě státní občanky Vietnamu, trvale bytelné _____ zastoupená _____, advokátní kancelář _____, advokátní kancelář se sídlem Advokátní kancelář _____, rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy, (dále také „Ministerstvo vnitra“), ze dne 8. 2. 2016, č. j.: VS-7701/835.3/2-2014, kterým nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti o udělení státního občanství České republiky nezletilé dceři, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění

I.

Zákonná zástupkyně prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 9. 7. 2014 požádala o udělení státního občanství České republiky pro nezletilou dceru (dále také „žádost“). Zákonná zástupkyně i nezletilá dcera jsou státními občankami Vietnamu, otec nezletilý je též státním občanem Vietnamu a s podáním žádosti vyjádřil písemný souhlas s úředně ověřeným podpisem. Součástí žádosti je žádost o prominutí splnění podmínky pětiletého trvalého pobytu na území České republiky stanovené v § 14 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky. Trvalý pobyt nezletilé byl povolen ke dni 4. 3. 2014 za účelem sloučení rodiny, a to po předchozím pobytu na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu ode dne 24. 9. 2012 do 3. 3. 2014.

Ministerstvo vnitra informovalo zákonnou zástupkyni prostřednictvím právního zástupce o možnosti nahlížet do spisu, případně doplnit žádost, před vydáním meritorního rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že nezletilá nesplňuje podmínku pro udělení českého státního občanství podle ustanovení § 14 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství České republiky, když má v České republice ke dni podání žádosti trvalý pobyt povolen od 4. 3. 2014, tedy méně než 5 let. Dále uvedlo, že nezletilá splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 2 téhož zákona, neboť se na území České republiky fakticky zdržuje od roku 2014, kdy se zde narodila (což je však zjevný omyl vzhledem k datu narození nezletilé).

V případě podmínek zakotvených v ustanovení § 14 odst. 3, 4 a 5 zákona o státním občanství České republiky Ministerstvo vnitra konstatovalo, že nezletilá vzhledem ke svému věku, (mladší 15 let), jejich splnění neprokazuje a neprokazuje také vzhledem ke svému věku, (mladší 18 let), splnění podmínky stanovené v ustanovení § 14 odst. 7 zákona o státním občanství České republiky. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že nezletilá splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 6 a 8 zákona o státním občanství České republiky. K ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky Ministerstvo vnitra uvedlo, že v případě žadatelky nelze konstatovat její dostatečnou sociální integraci, neboť vzhledem k svému věku nemůže mít na území České republiky vytvořeny pevné sociální vazby. Nezletilá pak neprokázala, že by byla v České republice integrována z hlediska rodinného, když její rodiče nejsou českými státními občany. Ministerstvo vnitra v souladu s judikaturou správních soudů zohlednilo zásadu jednotného státního občanství v rodině, respektive zásadu jednotného státního občanství rodičů a dětí, kdy nezletilá je na svých rodičích zcela závislá.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo vnitra žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 2. 2016, č. j.: VS-7701/835.3/2-2014, podal právní zástupce žadatelky včasný blanketní rozklad. Po výzvě správního orgánu I. stupně k odstranění vad podání právní zástupce doplnil odůvodněný rozklad dne 4. 4. 2016.

Napadené rozhodnutí považuje za nezákonné, neboť Ministerstvo vnitra porušilo základní zásady činnosti správních orgánů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 a 4 správního řádu a ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu co do obsahu a formy vydaného rozhodnutí. V rozkladu je dále namítáno, že napadené rozhodnutí ve výrokové části neobsahuje kompetenční ustanovení, dle něhož je určena příslušnost Ministerstva vnitra k rozhodování ve věci. Právní zástupce uvedl, že není

uvedeno příslušné ustanovení zákona o státním občanství, podle kterého bylo rozhodováno o předmětné žádosti, navíc rozhodnutí postrádá konkrétní ustanovení, na jehož základě byla žádost zamítnuta. Proto je nezbytné takové rozhodnutí považovat za nezákonné.

V rozkladu je také právním zástupcem poukázáno na nesprávné užití institutu správního uvážení, kdy správní orgán je omezen zákazem diskriminace a libovůle, a limitován příkazem rozhodovat v obdobných věcech obdobně a ve stejných věcech stejně. V této souvislosti právní zástupce odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 31/2005 a 2 Ans 1/2005, které se zabývají právě podmínkami pro užití institutu správního uvážení. Právní zástupce v rozkladu namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, když Ministerstvo vnitra řádně neodůvodnilo a nepodložilo žádným důkazem nedostatečnou integraci nezletilé do české společnosti spočívající v absenci rodinné a sociální integrace. Zamítavé rozhodnutí je podle právního zástupce omezeno pouze na aplikaci zásady jednotného státního občanství v rodině, ačkoliv žadatelka splňuje veškeré podmínky pro udělení státního občanství České republiky, resp. v tomto případě jedna nesplněná podmínka se promíjí, neboť se žadatelka narodila v České republice. Právní zástupce má za to, že právě neodůvodněnost neudělení státního občanství České republiky žadatelce činí toto rozhodnutí nezákonným, postup správního orgánu I. stupně je tak v rozporu se správním řádem, ale i v rozporu s mezinárodními závazky České republiky, zejména vyplývajícími z Úmluvy o právech dítěte, kdy správní orgán I. stupně nepřihlížel k zájmům nezletilé žadatelky. Konstatuje, že problematika odůvodnění rozhodnutí správními orgány je obsažena v konstantní judikatuře – rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 55/2003-51, který se zabývá minimální mírou, v jaké je potřeba učiněné závěry správního orgánu, respektive Ministerstva vnitra doložit důkazy.

Dále právní zástupce v rozkladu namítá, že v řízení nebyl náležitě zohledněn skutečný stav věci a rozhodnutí je tak v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu a s výše uvedenými ustanoveními Úmluvy o právech dítěte. Připomíná, že nezletilá se narodila na území České republiky, má zde veškeré kamarády a sociální zázemí a považuje Českou republiku za svůj domov, neboť celá rodina zde žije velkou část svého života.

V intencích shora uvedeného se v rozkladu navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit správnímu orgánu I. stupně k novému projednání.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že nezletilá neprokázala prostřednictvím zákonné zástupkyně a ani právního zástupce, že by byla v České republice dostatečně

integrována, a to z hlediska rodinného. Ministr vnitra nemůže od této objektivně dané překážky související s nízkým věkem nezletilé odhlédnout, neboť rodiče nezletilé jsou vietnamskými státními občany a o české státní občanství dosud nepožádali. Vzhledem k jejímu nízkému věku lze uvedenou závislost předpokládat a ze spisu nevyplynou žádné skutečnosti, které by měly vést k jinému závěru (nezletilá je v péči svých rodičů), a takové skutečnosti neplynou ani z podaného rozkladu.

Ministr vnitra v této souvislosti plně reflektuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2014, č. j. 4 As 142/2013-29, když obdobně jako Nejvyšší správní soud v rozsudku pro daný případ, mimo jiné konstatuje, že shora uvedené řešení je sice pro nezletilou nepříznivé a nechtěné (neudělení českého státního občanství), ale nezakládá nezákonnost napadeného rozhodnutí, resp. zneužití správního uvážení správním orgánem. Ministr vnitra se rovněž domnívá, že v intencích právního názoru Nejvyššího správního soudu napadeným rozhodnutím nedošlo k porušení zásady přiměřenosti a legitimního očekávání, ani k případné diskriminaci či libovůli správního orgánu, a zásady předvídatelnosti. Správní orgán v dané věci zjistil skutkový stav věci a na jeho základě dospěl k závěru, že je nezbytné vycházet a uplatnit pro daný případ soudní judikaturou respektovanou zásadu zachování jednotného státního občanství v rodině, respektive zachování jednotného státního občanství rodičů a dětí. Ministr vnitra se domnívá, že nezletilé není možné udělit české státní občanství za předpokladu, že rodiče budou mít i nadále vietnamské státní občanství. Ministru vnitra je pak z úřední činnosti známo, že Ministerstvo vnitra dbá na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. V této souvislosti proto i v rozkladu namítané nesprávné užití správního uvážení, respektive diskriminace a libovůle správního orgánu v průběhu řízení o žádosti, či poukaz na nutnost stejného rozhodování v obdobných případech, není důvodné. V intencích dotčeného judikátu ministr vnitra dále ze spisu nezjistil nic, co by dokládalo, že nezletilá, respektive její zákonná zástupkyně, mohla legitimně očekávat, (§ 2 odst. 4 správního řádu), že její žádosti bude v plném rozsahu vyhověno, když žádost podávala s vědomím, že se jedná o nízký věk nezletilé, která je plně závislá na její existenční a citové péči, a která je vietnamskou státní občankou a o české státní občanství nežádá. Obdobně je tomu i u otce, který také se změnou státního občanství u nezletilé souhlasil, jak je uvedeno v části I. tohoto rozhodnutí, přičemž sám o české státní občanství nepožádal. Se zřetelem k výše uvedenému pak ministr vnitra nevidí rozpor s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu, jak namítá právní zástupce v rozkladu a konstatuje i soulad se soudní judikaturou, respektive s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 55/2003-51.

Ministr vnitra konstatuje, že Ministerstvo vnitra v daném případě postupovalo zcela v souladu s judikaturou správních soudů, přičemž své rozhodnutí řádně zdůvodnilo. Námitku uvedenou v rozkladu, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, ministr vnitra s ohledem na shora uvedené nemohl akceptovat.

Ministr vnitra v kontextu shora uvedeném uvádí, že zákon o státním občanství v § 35 pamatuje na osoby, které na území České republiky žijí, a je zde předpoklad, že budou v České republice pobývat i nadále, aby po dosažení zletilosti mohly učinit prohlášení a nabyt tak české státní občanství zjednodušenou formou. I s ohledem na tuto právní úpravu se ministr vnitra domnívá, že není, a to nejen v daném případě, ale i ve stejných či obdobných případech žádoucí, aby bylo české státní občanství udělováno samostatně dětem, jejichž rodiče o české státní občanství nežadají a tyto nezletilé děti jsou na svých rodičích zcela ekonomicky a citově závislé a není u nich možné shledat jakékoliv naplnění sociální integrace, natož v daném případě, kdy nezletilé ke dni podání žádosti bylo necelých dva a půl roku. Ministr vnitra je toho názoru, že institut trvalého pobytu garantuje nezletilé všechna nezbytná práva pro její další pobyt a dospívání na území České republiky, jako například zdravotní pojištění, pobyt na území České republiky, přístup ke vzdělání a další. Námitka právního zástupce nezletilé, že nebyl náležitě zohledněn skutečný stav věci, kdy nezletilá se narodila na území České republiky, má zde veškeré kamarády a sociální zázemí a považuje Českou republiku za svůj domov, neboť celá rodina zde žije velkou část svého života, se ministru vnitra jeví ryze účelovou. Vzhledem k nízkému věku nezletilé uvedené skutečnosti nedokládají, že by její vztah k osobám mimo její nejbližší rodinu byl hlubšího a dlouhodobějšího charakteru. Ministr vnitra je toho názoru, že napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra vychází ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Tvrzení právního zástupce nezletilé v rozkladu, že splnila všechny zákonné podmínky pro udělení státního občanství České republiky, kromě jediné, nepovažuje ministr vnitra rovněž za případné, resp. mající vliv na jiné posouzení věci. Nad to ministr vnitra uvádí, že i když Ministerstvo vnitra v rozhodnutí uvedlo, že nezletilá splňuje podmínku zakotvenou v ustanovení § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky, ve skutečnosti tuto podmínku nesplňuje, neboť se v České republice z důvodu svého věku oprávněně nezdržovala po dobu alespoň dva a půl roku (polovinu zákonem stanovené doby) ke dni podání žádosti.

Ministr vnitra ve spojitosti s námitkou týkající se výrokové části napadeného rozhodnutí konstatuje, že již odkazem na ustanovení § 11 a násl. zákona o státním občanství České republiky obsahujícím pravomoc Ministerstva vnitra ve věci rozhodnout byl požadavek § 68 odst. 2 splněn, námitka stran neuvedení zákonného ustanovení, podle něhož bylo rozhodováno, tedy neobstojí. V této souvislosti ministr vnitra odkazuje na II. aktualizované a rozšířené vydání komentáře ke správnímu řádu JUDr. Josefa Vedrala, Ph.D., stranu 609, kde se uvádí: „Součástí výrokové části jsou dále příslušná ustanovení právních předpisů, na jejichž základě bylo správní rozhodnutí vydáno. Jde především o ustanovení právních předpisů, které zakládají věcnou příslušnost správního orgánu vydávat rozhodnutí v té záležitosti, která je předmětem řízení.“. Ve světle právě uvedeného je pak námitka právního zástupce žadatelky, že postrádá konkrétní ustanovení, na jehož základě byla žádost zamítnuta, bezpředmětná.

Na základě uvedených skutečností ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

